

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITĖS!

Nr. 9 (1647)

1958 m. sausio mėn. 30 d., ketvirtadienis

Kaina 15 kap.

LKP X suvažiavimo garbei

Audėjos žodis

„Nemuno“ vilnonių audinių fabrike visi gerai pažįsta audėją Olgą Mitrofanienę. Ši kukli ir darbšti moteris praeitais metais sistemingai viršijo išdirbio normas, išleisdama tik pirmąją produkciją.

Prieš kurį laiką įvykusiame audimo cecho darbininkų

susirinkime buvo priimti padidinti išpildymo planai LKP X suvažiavimo garbei. Audėja O. Mitrofanienė irgi paprašė žodžio.

— Ši įžymų įvykių Tarybų Lietuvoje aš taip pat noriu sutikti su naujais darbo laimėjimais, — pasakė O. Mitrofanienė. — Mano dovaną LKP suvažiavimui bus tokia: die-

nos gamybines užduotis aš pasižadu įvykdyti 120 procentų ir išleisti tik pirmos rūšies audinius.

O. Mitrofanienės žodis — tvirtas. Įsijungusi į socialistinį lenkyniavimą, ji kasdien daro užduotis įvykdo 120–125 procentais, o jos audiniai — tik pirmos rūšies.

A. Vallūnas

Įsisteigė Lietuvos dirvožemininkų draugija

KAUNAS. (ELTA). Lietuvos Žemės ūkio akademijoje įvyko dirvožemininkų mokslinė konferencija. Čia taip pat buvo surengtas Visasąjunginės dirvožemininkų draugijos Lietuvos dirvožemininkų draugijos filialo steigiamasis susirinkimas.

Naujiosios draugijos uždavinys — propaguoti

naujausius pastekimus dirvožemio mokslo srityje, teikti mokslinę ir metodinę pagalbą mokymo įstaigoms.

Į draugijos valdybą išrinkti devyni žmonės. Jų tarpe įžymus respublikos dirvožemio mokslo specialistai drg. drg. V. Ruokis, V. Vazalinskas, P. Garmus ir kiti.

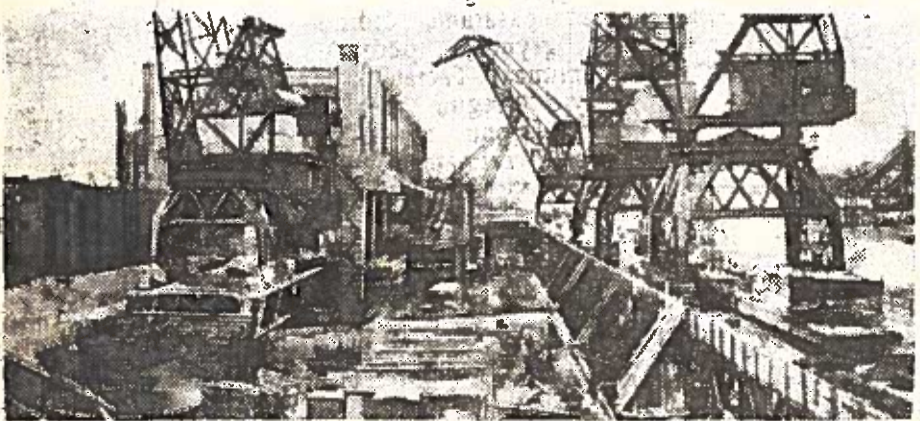
NOVOSIBIRSKO HES STATYBOJE

Daugiau kaip du mėnesiai pramoninę srovę duoda Novosibirsko HES pirmasis agregatas. Per šį laiką jis jau pagamino daug kilovatvalandžių pigios elektros energijos. Gruodžio mėnesį paleistas antras agregatas.

Prieš pradėdant agregatų montavimą, reikėjo atlikti kiti didelii darbai. Statybos pradžioje hidromazgo statybai ant Obės

sunaudota daugiau 600 tūkstančių kubinių metrų betono ir gelžbetonio, išimta ir perkelta 21 milijonas kubinių metrų žemės ir uolienų, suremontuota tūkstančiai tonų metalinių konstrukcijų.

Hidrostatyfojai išipareigojo įvesti į statybą likusius agregatus ir 1958 metais paleisti stotį pilnu pajėgumu.

Nuotraukoje: Novosibirsko hidroelektrinės statybos panorama. V. Leščinskio (TASS) nuotr.

PIONIERIŲ ORGANIZACIJOS RAJONO TARYBA

Prie LKPS rajono komiteto sudaryta pionierių organizacijos rajono taryba. Ji vadovaus rajono pionierių organizacijos darbu.

Rajono taryba palaikys glaudžius ryšius su liaudies švietimo organais, profsąjungomis, kūno kultūros ir sporto komitetais, o taip pat su kitomis organizacijomis, dirbančiomis vaikų tarpe, šauks posėdžius pionierių darbo klausimams apsvarstyti.

Kartu su pionierių namais rajono taryba organizuos pionierių vadovų mokymą, apibendrinis ir skleis geriausių pionierių būrių, draugovių darbo patyrimą, organizuos pionierių vasaros poilsį, pateiks pasiūlymus, vadovaus spalviukų grupių darbui, praves sąskrydžius, susitikimus, rytmečius, skelbs konkursus, varžybas ir t. t.

Į pionierių organizacijos rajono tarybą įeina partiniai, komjaunimo, švietimo ir kultūros darbuotojai, tėvų atstovai ir t. t. Jų tarpe — Rokiškio I vidurinės mokyklos mokytoja Rimavičienė, rajono kūno kultūros ir sporto komiteto pirmininkas Dovydenas, Rokiškio tarybinio ūkio partinės organizacijos sekretorius Mančiūnskas, „Nemuno“ fabriko kadro skyriaus viršininkas Grockis ir kiti.

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

apie Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos posėdį

Sausio 23 dienos posėdis

Sausio 23 dieną Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos ketvirtosios šaukimo aštuntoji sesija tęsė savo darbą.

10 valandą ryto, pirmininkaujant Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininko pavaduotojui deputatui J. Sprkavičiūtei, prasidėjo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos trečiasis posėdis.

Posėdyje buvo toliau svarstomi pranešimai apie Valstybinį planą Lietuvos TSR liaudies ūkiui išvystyti 1958 metais ir apie Lietuvos TSR 1958 metų Valstybinio biudžetą bei Lietuvos TSR 1956 metų Valstybinio biudžetą įvykdymą. Diskusijoje kalbėjo deputatai: J. Piligrimas (Kauno miesto Lenino apygarda), K. Karanauskas (Žagarės apygarda), A. Mikutis (Veisiejų apygarda), T. Stankienė (Šiaulių miesto vakarų apygarda), J. Stimburskis (Betygalos apygarda), A. Tamošiūnaitė (Vievio apygarda).

Po pertraukos, pirmininkaujant Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininko pavaduotojui deputatui J. Narkevičiūtei, buvo tęsiamos diskusijos dėl pranešimų.

Po to Aukščiausioji Taryba priėmė nutarimą baigti diskusijas dėl pranešimų apie Valstybinį planą Lietuvos TSR liaudies ūkiui išvystyti 1958 metais ir apie Lietuvos TSR 1958 metų Valstybinio biudžetą bei Lietuvos TSR 1956 metų Valstybinio biudžetą įvykdymą. Baigiamąjį žodį tarė Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas respublikos Valstybinės plano komisijos pirmininkas deputatas J. Laurinaitis.

Deputatui K. Petrauskui (Klaipėdos apygarda) pasiūlytas, Aukščiausioji Taryba vienbalsiai priėmė „Valstybinio plano Lietuvos TSR liaudies ūkiui išvystyti 1958 metais įstatymą“.

Lietuvos TSR finansų ministras R. Sikorskis ir Biudžetinės komisijos pirmininkas deputatas A. Kairėlis nuo baigiamojo žodžio atsisakė.

Deputatui V. Gumbinaitiui (Panevėžio miesto Klaipėdos apygarda) pasiūlytas Valstybinio biudžeto priėmimo tvarką, Aukščiausioji Taryba atskirais straipsniais ir išsiai vienbalsiai patvirtino „Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos 1958 metų Valstybinio biudžetą įstatymą“.

Po to Aukščiausioji Taryba perėjo prie paskutinio darbų tvarkos klausimo svarstymo.

Žodis suteiktas Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sekretoriui deputatui S. Naujaliui, kurio pasiūlymu Aukščiausioji Taryba patvirtino Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakus, priimtus laikotarpiu tarp VII ir VIII Aukščiausiosios Tarybos sesijų.

Aukščiausiosios Tarybos Pirmininko pavaduotojas deputatas J. Narkevičiūte pranešė, kad visi darbų tvarkos klausimai išspręsti ir paskelbė sesiją uždaryta.

STAVROPOLIO DUJOS — KOLŪKIAMS

Čečėnų — Ingušetijos Dujos gavo visas kolūkiuose ir stolyse ūkių šeimos ir kolkviedijos — naujas dalykas. Pašarų cechuose, fermų sodybos namas. Jos plautuvėse, šiltnamiuose ir šiltadaržiuose krosnys apšildomos dujomis. Toks kuras dvigubai — trigubai pigesnis už bet kokį kitą kurą. (TASS-ELTA).

KAIMO KORESPONDENTAI PRANEŠA

Jis — visų laukiamas

Kiekvienas Mičiurino vardo kolūkio kolūkielis labai gerai pažįsta Mikultonį Leoną. Jis — laukiamiausias svečtas kolūkielių namuose. Kiekvieną dieną Leonas čia apsilanko ir įteikia vieniems naujus laikraščius ir žurnalus, kitiems atneša laiškus, telegramas.

Kolūkiečiai noriai prenumeruojasi spaudą, nes žino, kad Leonas jiems visuomet laiku ją pristatys.

A. Sapka
A. Dvilevičius

Mėgstama knyga

Juodupės vidurinės mokyklos LDAALR nariai suruošė N. Ostrovskio knygos „Kaip grūdinosi plienas“ aptarimą. Šios knygos myėtojai aktyviai dalyvavo pasisakymuose. Tema „Rašytojas — kovotojas“ pasisakė N. Nagelytė, knygos turinį papasakojo R. Astrauskaitė, Korčagino paveikslą apibūdino V. Dovydenas ir kiti.

LDAALR nariai numato suruošti knygos „Už liaudies laimę“ aptarimą.

R. Vabolis

Kolūkio bibliotekoje

Visada malonu užėti į tvarkingą „Šetekšnos“ kolūkio biblioteką, pasiskaityti čia naujų laikraščių, žurnalų.

Bibliotekoje visuomet gausu apylinkės gyventojų. Biblioteka turi apie 100 nuolatinių skaitytojų, kurie praėjusiais metais perskaitė daugiau kaip 2300 grožinės, žemės ūkio, politinės, mokslinės literatūros knygų. Yra organizuojami įvairūs tematiniai vakarai, kuriuose skaitytojai taip pat aktyviai dalyvauja.

E. Žemaitytė

„Nuostabus bičiulis“

Neseniai Kamajų kultūros namų dramos raištelio saviveiklininkai apsilankė Rageliuose, kur parodė 3 veiksnių 5 paveikslų Narečionio komediją „Nuostabus bičiulis“.

Rageliečiai su dideliu susidomėjimu stebėjo vaidinimą.

B. PRANIAUSKIENĖ
Ragelių bibliotekos vedėja

Rinkimams artėjant

MŪSŲ AGITPUNKTAS

Mes aptarnaujame du kolūkius, todėl ir mūsų agitpunkto darbas koncentruojasi dviejose vietose: „Šetekšnų“ kolūkio bibliotekoje ir „Atžalyno“ kolūkio klube-skaityklėje. Čia visuomet gausiai susirenka apylinkės gyventojai, nes žino, kad jų laikas bus praleistas ne veltui, o turiningai, įdomiai.

Pirmiausia mes pasirūpinome, kad patalpos, kur renkasi rinkėjai, būtų gerai, skoningai apipavidalintos. Čia ir šūkių, ir rodiklių lentos, rodančios abiejų kolūkių pasiekimus, rinkiminė literatūra.

Mūsų agitatoriai su rinkėjais kalbasi ne tik susirinkimuose. Dažniau būna taip, kad agitatoriai lankosi ir rengia pasikalbėjimus šeimose, nedidelėse rinkėjų grupėse. Jie supažindina rinkėjus su rinkimų | TSRS Aukščiausiąją Tarybą tvarka, mūsų laimėjimais taikloje statyboje, patikslina rinkėjų sąrašus. Laukiami kolūkiečių svečiai agitatoriai — mokytoja V. Šimkūnaitė, bibliotekos vedėja Kuolaitė ir kiti.

Rengiame ir platesnio masto masines priemones, šetekšnų kultūros namuose su jaunaisiais rinkėjais — kolūkiečiais susitiks ir duos koncertą Panemunėlio vidurinės mokyklos vyresniųjų klasių moksleiviai. Tokia pat programa bus atlikta ir „Atžalyno“ kolūkyje. Plačią meninę programą rinkėjams ruošia ir abiejų kolūkių kolūkiečiai.

Rinkimų dienas ruošiamės ir parodą — stendą, kuriam renkame medžiagą bei eksponatus iš apylinkės darbo žmonių kovos už Tarybų valdžią, apie kolūkių laimėjimus, kolūkiečių — liaudies meistrų darbus.

J. PRANCKŪNAS
Šetekšnų agitpunkto
vedėjas

Persilaužimo metai

Prieš metus laiko „Socializmo keliu“ kolūkis ekonominiu atžūlgiu buvo vienas iš labiausiai atsilikusių. Kolūkyje buvo apleistas vadovavimas gamybai, dėl ko darbo drausmė buvo pašalijusi. Metai iš metų buvo išauginami menki derliai, trūkdavo gyvuliams pašarų, mažėjo gyvulių produktyvumas, o kolūkie-

čiai už darbdarbius gaudavo tik gramus. Ir tik pernai metais, išrinkus pirmininku agronomą Vilių, reikalai kolūkyje pradėjo gerėti.

Žemiau talpiname kolūkio agronomo A. Jančio pasakojimą apie pasikeitimus, įvykusius kolūkyje praėjusiais metais.

1. Svarbiausia — kelti laukų derlingumą

1956 metų rudenį kolūkyje buvo labai mažai suarla dirvų, skirtų pavasario sėjai. Turimos sėklos didele dalimi buvo nekondicinės. Žiemkenčiai pasėti beveik neturėtuose pūdyuose ir vasarėnosose. Kiek galima šiuos trūkumus ir ėmėsi šalinti kolūkio valdyba. Pavasarį buvo organizuotas papildomas žiemkenčių tręšimas mineralinėmis trąšomis. II-jė brigadoje, vadovaujamoje brigadininko Tručinsko, 40 hektarų plotė buvo gauta po 11 centnerių rugių derlius, III-jė brigadoje (brigadininkas Ruželė) atskiruose plotuose rugių derlius siekė 15 centnerių iš kiekvieno hektaro. Tokiu būdu visame kolūkyje rugių derlingumas iš hektaro vidutiniškai padidėjo 4 centneriais.

Nemažesnis dėmesys buvo skirtas vasarajaus sėjai. Visos vasarinės

kultūros buvo sėjamos tik gerai paruoštoje dirvoje, pakankamai parėšiant mineralinėmis trąšomis. Atskirose brigadose, kaip II-jė ir IV-jė, eilėje plotų vasarajaus derlingumas iš hektaro siekė net po 15 centnerių. Nors toks derlius buvo gautas ne visur, bet bendrai vasarinių kultūrų derlingumas žymiai pakilo.

Jei 1956 metais kolūkis nepristatė į supirkimo punktą nei vienos tonos cukrinių runkelių, tai pernai jų pristatė 170 tonų. Cukrinių runkelių buvo auginama prie kolūkiečių prėsodybinių sklypelių. Tai davė gerus rezultatus. Geriausi derliai buvo gauti antroje ir trečioje brigadose. Atskiruose sklypeliuose buvo gauta vidutiniškai iš hektaro po 200 centnerių. II-jė laukininkystės brigadoje iš 3,5 hektaro buvo gauta po 180 centnerių iš kiekvieno ha. Daug pasidaravo, išau-

ginant gerą derlių, šios brigados kolūketės Gagiškienė, Matliukienė, Gužienė ir kitos. Praktika auginti cukrinius runkelius prie kolūkiečių sodybų save pilnai pataisino. Todėl ir šiais metais juos auginsime taip pat.

Daug dėmesio buvo skiriama svarbios pašarinės kultūros — bulvių auginimui. Tris kartus padidėjo jų derlius. Tai pasiekta ne atsitiktinai. Pavasarį bulvėms buvo parinkta gera žemė, jos laiku pasodintos, gerai prižiūrėtos vasaros metu. Tokiu būdu iš kiekvieno hektaro vidutiniškai buvo prikasta po 70 centnerių bulvių arba 47 centneriais daugiau, negu 1956 metais. Po 80 centnerių bulvių buvo prikasta I-jė laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja brigadininkas Gėgžnas.

Taip pat pasiekti geresni rezultatai ir kitose augalininkystės srityse.

(B. d.)

ČERNIGOVAS.

Keičiasi senovinio miesto vaizdas, neseniai atžymėjusio savo 1050-metį. Vietoje senų namų pastatyti daugiausia nauji namai. Statomi pramonės objektai, administracinės patalpos, gyvenamieji namai.

Nuotraukoje: nauji namai centrinėje miesto magistralėje — Ševčenkos gatvėje.

N. Romanikos (TASS) nuotr.

NAUDINGA IR PATOGU

Praėjusiais metais „Gegužės Pirmosios“ kolūkis 100 ha žemės naudmenų pagamino po 25,5 cni mėsos ir 100 ha arimo po 19,8 cni kiaulienos. Reikia atžymėti la faktą, kad visa mėsa buvo atiduota tik gerai nupenėtai raguotais, o kiaulienos mėsa — vien tik bekonais. Tai davė kolūktui dideles pajamas, atpigę mėsos savikalnia.

Patikime „Nemunėlio“ kolūki. Padėtis visai priešinga. Valstybei kolūkis atiduoda jaunus bekonus po 40—50 kg svorio, arba, tiesiog pasakius, ne bekonus, o katinius. Už tokį „bekoną“ kolūkis gauna apie 360 rublių. Kolūkyje yra maža paršelių, ir kasmet jie vis perkami pavasarį turguje arba pas kolūkiečius. Už paršėlį tada mokama 300, o kartais ir daugiau rublių. Todėl ir bejokių skaitlavimų matosi, kad gaunamas nuostolis, o ne pelnas. Nupenėtus bekonus parduoda taip pat „Pirmyn“ ir „Ragelių“ kolūkiai.

Gyvulių paruošų bazė iš kolūkių, o taip pat ir kolūkiečių superka daug galvijų. Jų tarpe yra daug gerų veislinių gyvulių. Pagal vyriausybės nutarimą kolūkiai gali paruošti kontoroje apsimaitinti blogus gyvulus į gerus. Pavyzdžiui, kolūkis, atvežęs seną 240 kg kulių, gali apmaiinti į 3 po 80 kg kiaulaites. Vėliau galima jas sukergti ir po apsiaršavimo nupenėjus parduoti kaip bekonus. Kolūkis tada turės savų paršelių, o už parduotus 3 bekonus gaus daugiau, negu už anksčiau minėtą kulių. Taip daro „Tarybų Lietuvos“, Liudo Girso vardo ir eilė kitų kolūkių.

Eilė kolūkių stengia-

si iš senų paršavedžių kiaulių nupenėti laštinės. Peni metus ir daugiau laiko, o lėkšo vis nepastekia. Tokiu atveju geriau atiduoti kiaules kaip mėsmes. Šiuo atveju mėsinėmis kiaulėmis reikia penėti, iš kurių negalima nupenėti bekonų.

Kat kas nesupranta, koks turi būti bekonas. Bekonas turi būti 6—8 mėn. amžiaus, ne per daug riebus, 72—103 kg svorio.

Labai geras pašaras, papildantis kai kuriuose kolūkiuose jaučiamą pašarų stoką, yra cukrinių runkelių išspaudos. Jų laisvai galima gauti Panevėžio cukraus fabrike. Štai „Už taiką“ kolūkis atsivežė išlįsą vagoną šlų išspaudų. Yra žinoma, kad karvei duodant 3—4 kg šludų ir 10—20 kg cukrinių runkelių išspaudų, galima ne tik palaikyti karvės gyvybę, bet ir nupenėti.

Gyvulių paruošų bazė taip pat gali pakeisti ir verselius. Čia irgi kolūkiai, atvežę neproduktyvius karves, blogai išsivysčiusius verselius, gali pakeisti į gerus.

Rajono kolūkiai, prisimė naujus padidintus socialistinius įsipareigojimus, 1958 m. turi labai rimtai žiūrėti į gyvulių nupenėjimą ir neatiduoti jų blogai nupenėtai. Daug daugiau bus pajamų, jeigu bekonas bus nupenėtas iki 100 kg, o ne parduodamas 50 kg svorio. Gyvulių paruošų punktai visuomet padės kolūktams pakeisti blogus gyvulus į jaunus ir produktyvius. Šiomis sąlygomis turi pasinaudoti visi kolūkiai.

M. GERMANAS
Rokiškio gyvulių paruošų bazės valdytojas

Partijos ir vyriausybės kreipimasis į visus žemės ūkio darbuotojus

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba kreipėsi į kolūkiečius, kolūketes, MTS ir tarybinių ūkių darbuotojus, į partines, profsąjungų, komjaunimo organizacijas, į tarybinius ir žemės ūkio organus, specialistus ir į visus žemės ūkio darbuotojus, ragindami toliau visapusiškai vystyti žemės ūkį. Kreipimasi suvedami preliminariniai 1957 metų žemės ūkio rezultatai.

Kreipimasi pabrėžiama, kad partijos ir vyriausybės įvykdytos stambios ekonominės ir organizacinės priemo-

nės visoms žemės ūkio šakoms smarkiai pakelti, grūdų gamybai padidinti ir pašarų bazei sustiprinti užtikrino gyvulininkystės pakilimą šalyje. Padidėjo galvijų skaičius, žymiai pakilo gyvulininkystės produktyvumas, daugiau pagaminta gyvulininkystės produktų. Dideli laimėjimai pasiekti didinant mėsos, ypač kiaulienos, gamybą. Daugiausia mėsos gamyba padidėjo Ukrainoje, Moldavijoje ir Lietuvoje. Smarkiai didinant kiaulienos gamybą, ypatingą dėmesį reikia atkreipti į kiaulių penėjimą bekonui. Kreipimasi pažymima,

kad visiškai telsingai elgtis Latvijos, Estijos, Lietuvos, RTFSR, Maskvos, Novgorodo, Tambovo ir Penzos sričių kolūkiai ir tarybiniai ūkliai, kurie jau gamina bekoną 30—60 procentų bendro jų gamtinės kiaulienos kiekio.

Dideli pieno gyvulininkystės vystymosi tempai kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose, sakoma kreipimasi, visiškai įtikinamai rodo, kad pagal pieno gamybą vidutiniškai vienam gyventojui yra visos galimybės jau 1958 metais pavyti Jungtines Amerikos Valstijas.

Lietuvos TSR kol-

ūkliai ir tarybiniai ūkliai pleno gamybą praėjusiais metais padidino 49 procentais. Kreipimasi taip pat nurodoma, kad eilės sričių ir respublikų, tame tarpe Baltarusijos TSR ir Lietuvos TSR kolūkliai bei tarybiniai ūkliai per pastaruosius trejus metus pleno gamybą padidino du ir daugiau kartų. Pleno primelžimas iš kiekvienos karvės padidėjo 500—1.000 kg.

Siekiant geriau patenkinti gyventojų reikmes pienui ir pieno produktams, reikia smarkiai padidinti karvių skaičių. Artimiausiems trejiems — ketveriems metams RTFSR centrinėje srityse, kai kuriose Ukrainos srityse, Baltarusijoje, Pabaltijyje šimtui hektarų žemės naudmenų turi

būti 20—25 karvės.

Reikia užtikrinti, kad kolūkiai ir kolūkiečiai iš tikrųjų naudotųsi jiems suteikta laisvo planavimo teise, lobulintų pasėlių plotų struktūrą, stekdami gauti kuo daugiau produkcijos iš kiekvieno ha.

Didelis neišnaudotas rezervas žemės ūkio produktyvumo gamybai ir ypač pašarams didinti yra grynųjų pūdymų užėmimas. Tačiau daugelyje drėgnų žemių zonos rajonų nepakankamai vertinami užimtieji pūdymai ir blogai naudojamos aramos žemės. RTFSR, Ukrainos Polesės nejuodžemio zonos rajonuose, Baltarusijos TSR, Lietuvos TSR, Latvijos TSR ir Estijos TSR 1957 metais aramos žemės buvo dirbama daugiau kaip 30 milijonų hek-

tarų, iš jų daugiau kaip 5 milijonai hektarų buvo palikti vadinamiesiems gryniesiems pūdymams. Jei šis plotas būtų buvęs apšėtas lubinų, ankštyvosiomis bulvėmis arba vikių avižų ir žirnių-avižų mišiniais, kolūkiai ir tarybiniai ūkliai būtų gavę papildomai milijonus tonų vertingų pašarų.

Kreipimasi pabaigoje TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba reiškia tvirtą įsitikinimą, kad šaunieji kolūkiečiai, visi socialistinio žemės ūkio darbo žmonės ir toliau pasiaukojamai kovos už visų žemės ūkio produktų gamybos padidinimą ir jėgą kuo didesni indėli j tai, kad būtų sudarytas maitis produktų gausumas gyventojams ir žaliavos — lengvajai pramonei.

Skalītojai tēsla pokalbi

Kodēl jie nusikalto?

Drg. drg. V. Kubiltino ir P. Milaknio straipsnyje „Kas kaltas ir ka daryti?“ iškelti faktai apie keturiu Kamaju vidurines mokyklos mokiniu elgesj is- sauke eile atsiliepimu visuomenes tarpe. Sis nusikaltimas labai su- jaudino musu mokyklos mokytojus.

Kyla klausimas: kodēl sie mokiniai nuėjo nusikaltimo keliu? Gal jie vogē is skurdo, no- rēdami būti sotūs? Gal juos pamokē tėvai? Gal mokykloje nebuvo skle- pjami sąžiningumo, tei- singos pažiuros j visu- meninį bei asmeninį turį jausmai? Pažįstant pačius mokinius, ju tė- vus, šios priežastys — nėra atsakymas j klau- simą. Priežastys, mano manymu, yra kitos.

Pažvelkime j įvykių eiga.

Vasaros atostogos. Mokintai, užbaigę moks- lo metus, įsijungia j kolūkinę gamybą. Pas- kirti iš vyresniųjų kla- sių mokinių tarpo bri- gadintinkai organizuoja darbą, padeda kolūkle- dams. Tačiau II-V kla- sių mokiniai dar menki darbininkai: jie padirbē- ja mokyklos mokoma- jame — bandomajame sklype, padeda tėvams, žaidžia. Ypač daug lai- ko turi žemesniųjų kla- sių mokiniai, kurių tė- vai nėra kolūkiečiai. Susidaro grupės „drau- gų“, kurie stengiasi kuo įdomiau praleisti laiką. Būt įprasti žaidimai atsi- bosta. Reikia kas nors nauja išgalvoti. Prasi- deda daržų bei sodų „lankymas“. „Draugai“

įsigėdžia saldinių, pa- rūkyti. Bet kur gauti straipsnyje „Kas kaltas ir ka daryti?“ iškelti faktai apie keturiu Kamaju vidurines mokyk- los mokiniu elgesj is- saukę eile atsiliepimu visuomenes tarpe. Sis nusikaltimas labai su- jaudino musu mokyklos mokytojus.

Žinoma, kad minėti mokiniai vagystes vyk- dydavo ir naktj. Sių va- karinių „išvykų“ prad- žia, žiūrint iš šalies, taip pat visai nekalti. Pro Kamajus lekancia- me upelyje yra daug vėžių. Keletą kartų, el- nant sulemus, teko ma- tyti mokinius gaudant vėžius. Kas čia blogo? Bet vėliau šiuos vaka- rinius išėjimus kai ku- rie mokiniai ėmē pa- naudoti blogam. Nuo mažmožių prieita prie slambesnių dalykų. Apie vykstančias vagystes mokinių tėvai visai ne- žinojo: vogtus daiktus vagiliai nešdavo paslėp- ti j įvairias vietas, tik jokiū būdu ne j namus.

Žinoma, kalti ir tėvai, nes jie savo vaikams mažai skyrē dėmesio, leido juos ten, kur jie nori ir kada nori, nesid- omėjo ka jie veikia. Tačiau pats nusikaltimo aketinas glūdi pačiuose vaikuose. Ar būtų priei- ta prie nusikaltimo, jei tėvai būtų daugiau juos prižiūrēję, būtų davę daugiau darbo? Tikriaus-iai — ne. Nebūtų priei- ta prie slambesnių nu- sikaltimų, jei jie būtų anksčiau išaiškinai. Vai- kai, jausdami nuolatinį stebėjimą, priežiūrą, ne- turi sąlygų bei galimy- bės nuklysti blogu ke- liu. O antraip — susi- dario rūpesčių tėvams, mokyklai, visuomenei.

J. MAKUTĖNAS
Kamaju vidurines mokyklos mokytojas

REDAKCIJOS PRIERAŠAS. Skalītojų laiskai, kuriais jie atsiliepia j straipsnį „Kas kaltas ir ka daryti?“, spausdinami svarstymo tvarka. Kviečia- me ir kitus skalītojus pasisakyti jaunimo auk- lėjimo klausimais.

ALTAJAUS KRAŠTAS.

Su Maskvos miesto rajko- mo tarybinu komjaunimo kalialepiu vienas pirmųjų j naują „Komsomolsko“ kol- ūkį 1954 m. atvyko šoferis Petras Pastuchovas. Kol- ūkyje jis vedē, gavo butą, įsigijo ūkio reikmenis. Ge- rai apie Petrą Pastuchovą atsiliepē kolūkiečiai. Bet kokiomis oro sąlygomis — pūgoje, audroje jį galima matyti prie automašinos vairo. Už puikų darbą Pe- tras Pastuchovas apdova- notas „Garbės ženkle“ or- dinu.

Nuotraukoje: ge- riausias „Komsomolsko“ kolūkio šoferis Petras Pas- tuchovas.

V. Nikolajeva (TASS) nuotr.

Mūsų medžiagos pėdsakais

„Klube-skaitykloje nuobodu“

Tokio pavadinimo straipsnyje, tilpusiame „Po Spalio vėliava“ šių metų Nr. 3 (1641), buvo iškelta eilė trū- kimų „Pirmyn“ kol- ūkio klubo-skaityklos darbe. Rajono kultū- ros skyrius pranešē, kad straipsnyje iškelti faktai pasitvirtino. Klubo-skaityklos ve- dėjai Adomonytei duoti nurodymai darbo pa- gerinimo klausimu.

KAUPTI IR VEŽTI TRAŠAS!

Durpės j pūdymus

„Pergalės“ kolūkyje pliu tempu vyksta lau- kų trėšimas durpėmis. Nuo ryto ligi vakaro čia girdėti monotoniškas traktorių ūzesys, dirban- čiųjų balsai. Šią vertin- gą trašą gabena penki traktoriai. Gerai atlieka savo darbą traktorininkai V. Dūda, S. Kaz- lauskas ir kiti. Durpės iškraunamos savivarčių priekabų pagalba. Prie iškrovimo dirba taip pat nemažas skaičius kolūkiečių.

Šiuo metu jau išvež- ta virš 500 tonų durpių.

I. Matullonis

Belaukiant kalmynų

— Kada užbaigs dur- pių vežimą mūsų kal- mynai, Marytės Melni- kaitės vardo kolūkis, tada ir mes pradėsime, — sakoma „Žvaigždės“ kolūkyje.

Jie ir traktorius su- gebėjo anksčiau pasiim- ti, — girdisi balsai. Tas teisingai. „Žvaigž- dės“ kolūkis, gėrdama- sis kaip kaimynai bai- gia išvežti 1000 tonų durpių patys neišvežē dar nė vežimo.

— Užbaigs kaimynai, tada ir mes sukursime, traktoriai atvažiuos... — ramina kolūkio va- doval.

Apie durpių vežimą arkliais čia ir negalvo- jama. Net arklų pristo- vėlo mėšlo išvežimui irgi laukiama traktorių. Nežinia, gal būt, laukia- ma traktorių ir atvežti pašarus arkliais.

Taip belaukiant, kada išveš durpes kaimynai, gali ateiti pavasaris. O, be to, ar nelaukia „Žvaigždės“ kolūkis at- vykstant kaimynų j pa- galbą. S. Vilutytė

Žinios

apie darbų eiga rajono kolūkiuose 1958 m. sausio 25 d.

(plano įvykdymas procentais)

Table with 6 columns: Eil. Nr., Kolūkio pavadinimas, Iškulta dau- giamėčių žolij, Supilta dau- giamėčių žolij seklos, Išvežta mėš- lo j laukus ton., Pagaminta durpių-mėš- lo kompos- to ton.

Panemunėlio MTS zona

Table with 6 columns: Eil. Nr., Kolūkio pavadinimas, Iškulta dau- giamėčių žolij, Supilta dau- giamėčių žolij seklos, Išvežta mėš- lo j laukus ton., Pagaminta durpių-mėš- lo kompos- to ton.

Rokiškio MTS zona

Table with 6 columns: Eil. Nr., Kolūkio pavadinimas, Iškulta dau- giamėčių žolij, Supilta dau- giamėčių žolij seklos, Išvežta mėš- lo j laukus ton., Pagaminta durpių-mėš- lo kompos- to ton.

Rajono plano komisija

Fermoje žiemoja gandrų

PANDĖLYS. (ELTA). Žą laiko dalį praleidžia j „Suvainiško“ kolūkio klaukly fermą dar žie- mos pradžioje atklydo gandrų. Slėpdamasis nuo ūščių, jis apsigy- veno fermoje. Klauki- ninkės ir kiti kolūkie- čiai susidomėjo neįpras- tu žiemos metu svečiu. Gandrai fermoje buvo įrengtas lizdas. Tačiau apsipratęs su nauja ap- linka, gandrų labai ma-

TALINAS. Šiaurės Atlanto silkių ekspedicijos estų laivynas eina- moju momentu pasipildē dvylika naujų laivų. Ju tarpe plaukiojan- čios bazės „Uralas“ ir „Ukraina“, kiekviena turinti daugiau 5 tūks- tančių tonų talpos. Šiomis dienomis plaukiojančioji bazē „Ukraina“ atvyko j Talino uostą, iš ku- rio išplauks j pirmąjį atlantinį reisą.

Nuotraukoje: plaukiojanti bazē „Ukraina“ jūriniame Talino uoste.

E. Normano (TASS) nuotr.

E. ULDUKIS

Žaliosios salos paslaptis

28 — Kas ten? — paklausē tė- velis ir įsikando granatos žiedą. Aš tarsi lapas prisiplojau prie jo. Laukiau. — Savi... Tu dar gyvas, Vy- tautai? Sunkus akmuo nusirito nuo krutinės. Aš pažinau Mykolo Pašilio balsą. Tėvelis švelniai pastumė mane. — Eik, sūneli, aldaryk... Savi. Trobelė buvo pilna stačių vy- rų. Pašilis ir Marcijonas aprišo tėvo galvą rankšluosčiu. Kažkas pasilūė iškviesti gydytoją. Bet tėvas sudraudē vyrus: — Neverla dėl tokio menk- tekio žmogų trukdyti... Žlop- lys šovē—vos tik odą nuplėšē... Aš viena ranka geriau šaudau... — Galinioko darbas, — niū- riai pratarē Pašilis. — Už tėvą keršija, šunsnukis.

29 — Prieis ir jis liepto galą, — užsirūkydamas pasakē Marcijo- nas. Neilgai taip irankysis. Aš glausčiausi prie tėvelio, rydamas ašaras. O kaip neap- kenčiau aš tą akimirką Galinio, norėjusio atimti iš manęs taip brangų ir artimą žmogų — ma- no tėvelį! * * * Ignukas sumanē nelabai ma- lonų reikalą. Pradžioje aš gal- vojau, jog jis juokauja. Bet jis ėmē rimtai įrodinėti, kaip reika- lingi kolūkiui pinigai. — Tu tik pagalvok! — karš- čiausiai jis. — Ar daug tenu- veiksi su vienu traktoriumi? Net ir tą buožės aplaužē. Gerai dar, kad Jonas apie jį puiklai išmano ir sutaisē. O kai bent dešimt traktorių išvažiuos — žy- mē iš karto bus. — Bet juk ten auksas, o ne

30 traktoriai, pakasta, — bandžiau atausinti draugą. Už auksą galima kiek no- ri traktorių įstgyti. — Ir šimtą? — Ir du šimtus. Kad tik būtų iš ko! Keistas žmogus, šitas — ignu- kas. Kalba, karščiuojasi, mosuo- ja rankomis, o akys, tarsi da- įkaitę anglies gabaliukai, švie- čia. () man jo sumanymas nepa- tiko. Menkas malonumas nak- tį lįsti j žlaurus pono viešpali- ją. Užsiminiau apie tai, o ignu- kas kaip mat mane suniekino: — Tu gi ruošiesi pionierium tapti! Ir bijai kažkokio skenduo- lio, kurį prieš šimtą metų žuvys prarijo. Teko nusileisti. Vakare, nieko nesakę namiš- kiams, mes paėmēm pakrantē- je seną valtį ir nusiirēm j salą. Prisipažinsiu, baugu buvo.

TALENTINGĀ KOMPOZITORŪ PRISIMENANT

...Tai buvo fašistinės okupacijos metais. Fašistinių okupantų teroras nepalenkė ir talentingojo lietuvių kompozitoriaus Juozo Pakalnio. Iš operos teatro dirigento pareigų okupantų pakalikai jį atleido, nepriėmė net / teatro orkestrą fleitistu, nors J. Pakalnis buvo kone pasaulinio masto savo instrumento virtuozas. 1943 m. fašistams uždarius Kauno konservatoriją, J. Pakalnis neteko ir pašalinės tarnybos — ducnoz kęsnį jis užsidirbdavo grodamas fleitą Kauno radijo salioniniame orkestrelyje.

Būdamas septyniolikos metų, J. Pakalnis baigė Klaipėdos konservatorijoje fleitos klasę ir netrukus buvo priimtas į operos teatro orkestrą. J. Pakalnis buvo puikus instrumentalistas, tačiau tuo nesitenkino — jis norėjo tapti kompozitoriumi, dirigentu. Dar mokydamasis konservatorijoje, jis sukūrė nedidelių kūrinėlių. Vėliau gimė ir tokie stambūs kūriniai, kaip kapričio violončelai su orkestru, „Legenda“ simfoniniam orkestrui, „Romantiška uvertiūra“ ir daugelis kitų kūrinų.

Tik 1937 metais J. Pakalniui buvo patikėtas Pūnų baleto „Arkiukas-kupriukas“ muzikinis pastatymas. Po to, norėdamas pasitobulinti dirigavimo meną, jis išvyko mokytis į Leipzicą pas garsųjį dirigentą H. Abendro-

tą*) Prasižėjęs karas studijas nutraukė ir, grįžęs į Kauną, jaunasis kompozitorius turėjo skursti dėl menkos šimtinės, gaunamos už kelias savaitines pamokas konservatorijoje — / operos teatrą jis nebūvo priimtas.

Pagaliau atėjo 1940-ieji metai. Tarybinė valdžia atvėrė duris iš liudies kilusiems talentams. J. Pakalnis buvo pašauktas operos ir baleto teatro baleto dirigentu. Pirmasis jo pastatymas buvo tarybinio kompozitoriaus Gliero baletas „Raudonoji aguona“.

Tuo pačiu metu J. Pakalnis, bendradarbiaudamas su baletomeisteriu B. Kelbausku, kuria pirmąjį lietuvišką baleto „Sužadėtinė“, kuriame vaizduojamas Lietuvos valstiečių gyvenimas baudžiavos laikais ir jų kova dėl žemės ir laisvės. Tačiau hitlerinės kariaunos antpuolis visus planus išardė. Ir baleto partitūra buvo užbaigta žymiai vėliau.

Į teatrą J. Pakalnis grįžo tik 1944 metais, išlaisvinus Tarybų Lietuvos nuo vokiečių fašistų. Jis dirbo konservatorijoje. Čia jam suteikiamas dooento vardas. Gimta tada

*) Prof. H. Abendrotas — VDR Nacionalinės premijos laureatas, vieno įžymiausių pasaulio orkestrų dirigentas, ne kartą lankęsis Tarybų Sąjungoje.

ir nauji kūriniai — pirmasis lietuviškas fortepioninis trio, „Herojinė uvertiūra“ simfoniniam orkestrui, muzika respublikos sportininkų pasirodymui 1946 m. Viasajunginiame sportininkų parade ir visa eilė dainų.

J. Pakalnis, pataisęs ir papildęs savo baleto „Sužadėtinė“, tuo metu pradėjo kurti operą „Milda“. Deja, operos J. Pakalnis nubaigė — parašytas buvo tik pirmojo veiksmo klaviras. 1948 m. sausio 28 d. J. Pakalnis pirmą laiką baigė savo gyvenimą.

Tarybų Lietuvos liudies neteko talentingo, dar daug galėjusio duoti kompozitoriaus ir pedagogo, jautraus žmogaus ir menininko.

A. KALINAUSKAS
Lietuvos TSR Valstybinio akademinio operos ir baleto teatro dirigentas

IŠ VISUR

★ Poltavos srities Karlovskos rajono veterinarijos gydytojas J. N. Dračas sukūrė konservuoto kraujo preparatą, kuriam kurtiems stambų raguotųjų susirgimams gydyti. Nustatyta, kad karvės, kurtoms po oda įleidžiamas šis preparatas, kasdien duoda pieno 800—1.200 gramų daugiau, o jo riebumas padidėja 0,2—0,3 procento.

★ Kaška — Darjos srities ūkiuose — ši sritis pagal grūdų gamybą yra viena slambausių Uzbekistane — prasižėję vasarinių kultūrų sėja. Jau dabar čia užsėtas dvigubai didesnis plotas, negu per tokį pat perėjimų metų laikotarpį.

(TASS-ELTA)

Omanėsišplėtė išsilaisvinimo judėjimas prieš sveitėšalių viešpatavimą. Jau du metai kaip Omano patriotai veda nelygią kovą prieš angliškąsias grobikas. Turėdama karinę pirmenybę, anglų kartaomenė okupavo didžiąją Omano dalį.

Okupuotoje teritorijoje angliškoji valdžia nustatė teroro režimą. Masiškai areštuojami taikūs gyventojai. Šimtai žmonių kankinasi kalytėnuose, koncentracijos stovyklose.

Nuotraukoje: Omano liudies pasipriešinimo dalyviai.

Piniginė—daiktinė loterija

Lietuvos TSR Ministrų Taryba, atsižvelgdama į darbo žmonių pageidavimus, nutarė surengti 1958 metų pirmajame ketvirtyje piniginę—daiktinę loteriją. Jos bendra suma numatyta 15 milijonų rublių. Už šią sumą išleista 3 milijonai loterijos bilietų — po 5 rublius kiekvienas.

Loterijos laimėjimų tiražas įvyks 1958 metų balandžio mėnesį Vilniuje. Tikslų tiražo pravedimo datą nustatys Lietuvos Finansų ministerija ir praneš papildomai.

Tiraže trims loterijos skyriams numatyta 225 tūkstančiai laimėjimų bendrai 6 milijonu

ny rublių sumai. Vidutiniškai laimės vienas bilietas iš 13.

Laimėjimų tarpe yra automašinos „Volga“ ir „Moskvė“, motociklai, dviračiai, siurmos mašinos, saldytuvai, dulkių siurbliai, skalbiamosios mašinos, pianinai, akordeonai, armonikos, televizoriai, radiolos, radiointuvai, patefonai, fotoaparatai, vyriški ir moteriški laikrodžiai ir kt.

Loterijos bilietai platinami už grynus pinigus, pasirenkant norimą bilietų kiekį. Įmonėse, įstaigose loterijos bilietus platina taupymui ir valstybiniam kreditui remti

komisijos ir tam reikalui išskirti įgaliotiniai, kolakluose — apylinkių tarybos ir jų išskirti įgaliotiniai.

Atsižvelgiant į tai, kad loterijos bilietų kiekis ribotas, būtent — 3 milijonai, jų pasklausa gali būti nepilnai patenkinama.

Lėšos, gautos už loterijos bilietus, pilnulinai nukreipiamos į miestų ir rajonų biudžetus.

Loterijos bilietai parduodami įmonėse, įstaigose, kolakluose, parduotuvėse, kinoteatro kasoje, lalkraščiu kioske, ryšių įstaigose ir taupomosiose kasose.

B. LEKANDRIENĖ
Rokiškio taupomosios kasoje vedėja

SPORTAS

ARKLIŲ LENKTYNĖS

Sekmadienį ant Obelių ežero įvyko tradicinė 25-osios lengvųjų žirgų lenktynė, sutraukusios nemažą skaičių žiūrovų.

Pirmosios penkios lenktynininkų poros neparodė gerų rezultatų, tik šeštame užvažiavime rokiškietis A. Grigaliūnas su žirgu „Šachtior“ be jokios konkurencijos iš varžovų pusės pravažiavo distanciją per 3-21,0 min. ir pusę minutės aplenkia anktyvesnius varžovus, parodydamas geriausią rezultatą.

Kova atėrėja. Paskutinėje poroje į startą stoja prabusių metų nugalėtojas A. Kurkliotis ir A. Logys. Visą laiką pirmavęs Obelių rajono „Svyturio“ kolūkio rokiškietis A. Kurkliotis su žirgu „Boris“, pravažiavo 1.600 m distanciją per 2-53,0 min., iškovojo aukščiausiąją premiją.

Pirmąsias premijas iškovojo Obelių rajono V. Kudirkos vardo kolūkie atstovas B. Dainys su žirgu „Rūta“, nuvažiavo distanciją per 3-10,0 min. ir „Pergalė“ kolūkio važiotojas A. Logys su žirgu „Ubrania“, nuvažiavo distanciją per 3-05,9 min., antrąją — Rokiškio tarybinio ūkio važiotojai — A. Grigaliūnas su žirgu „Šachtior“ ir K. Balvėlis su žirgu „Utrata“.

A. Žadelis

Varžybos baigtos

Pasibaigė 1958 m. miesto stalo teniso varžybos. Pirmą vietą, nuėjęs visus savo varžovus, iškovojo MMS darbuotojas Šimas. Antrąją vietą leko Klečiutis ir trečioji — praėjusių metų čempionui Andrijevui.

A. Patamsis

Redaktorius A. STAŠYS

Mokslo ir technikos naujienos

Namai iš... pelenų

Yra žinoma, kad ugnikalniams prasiveržus išsiskiria didelis pelenų kiekis. Kadais ištiesi miestai jais buvo užplinti. O kas gi yra ugnikalnių pelenai?

Nelabai seniai Magadane buvo išstirt pelenai, kurių klotai aptikti ir čia. Paaiškėjo, kad tai beveik gryniausio silicio dioksido (titnagžemio) smėlis. Šis smėlis — pagrindinė žaliava gaminant stiklą. Dabar prie šio telkinio pastatyta pirmoji Tolimojoje Šiaurėje gamykla, išleidžianti stiklinius ūkiškus indus.

Tačiau tolesni tyrimai parodė, jog iš pelenų galima gaminti geras stalybines medžiagas. Ir dabar čia statoma dar viena gamykla su paprasta, bet įdomia technologija. Šioje gamykloje ug-

nikalnių pelenai bus džiovinami ir papildomai smulkinami. Po to juos bus pridėdama atitinkamų priemaišų, ir supylus į formas, pelenai bus laikomi tam tikrą laiką krosnyje. Veikiant aukštai temperatūrai, pelenai formose pavirs savotiško stiklo plokšte. Tai — putų stiklas. Jis akytas, kaip pintis, lengvas, tvirtas, blogai pralaidžia šilumą ir garą.

Praeis metai — dveji, ir Tolimojoje Šiaurėje, kur dar kol kas mažai tėra vietinių statybinių medžiagų, pasirodys namai iš putų stiklo plokščių. Jie bus pigesni ir šiltesni, negu įprasti namai, nors apie juos teisingai galima bus pasakyti, kad šie namai paslėpti iš pelenų.

J. Rlabovas

Televizinis mikroskopas

M. A. Bond — Brujevičiaus vardo elektrotechnikos ryšių institute televizijos katedroje technikos mokslų daktaras P. V. Smakovui vadovaujant pagamintas televizinis mikroskopas. Jį sudaro paprastas stiprus mikroskopas, fotodidintuvas, paverčiantis elektros signalais šviesą, kuri sugauna optinis mikroskopo fotoaparatas, specialios aparatūros, stiprinančios šiuos signalus ir perduojančios juos televizoriaus ekraną,

atsiropo matavimo bloką.

Tarybinų radiotechnikų sukonstruotas televizijos mikroskopas veikia ne tik matomais, bet ir nematomais saulės spektro spinduliais. Tai žymiai išplečia jo naudojimo sritį. Signalų imtuvai gali būti atitolintais nuo televizinio mikroskopo 70 metrų, o tai įgalina panaudoti jį laboratoriniams bandymams demonstruoti tiesiogiai mokytųjų auditorijose.

Tarptautinėmis temomis

Imperialistų intrigos Artimuosiuose ir Viduriniuosiuose Rytuose

Sausio 27 d. Turkijos sostinėje Ankaroje prasideda Bagdado pakto tarybos sesija. Bagdado pakto įstelgė imperialistai Artimųjų ir Vidurinių Rytų rajone. Jo nartai — Anglija, Iranas, Irakas, Turkija ir Pakistanas. Faktiškai šiai agresyviai grupuotei vadovauja Jungtinės Amerikos Valstijos.

Dabar vykstančios Bagdado pakto tarybos sesijos tikslai atskleidžiami TASS-o pareiškime, paskelbiamame sausio 22 d. Jame pabrėžiama, kad JAV ir Anglija nori panaudoti Ankaros pasitarimą tam, kad Artimųjų ir Vidurinių Rytų šalis, Bagdado bloko dalyvės, įveltų į savo pragaištingus taikakal planus. „Panašiai, kaip stvertama už gerkles kai kurtoms Europos šalims — NATO dalyvėms, norint jas priversti priimti Amerikos branduolinį ir raketinį ginklą, — nurodoma pareiškime, — dabar mėgi-

nama per Bagdado pakto taip pat pasitelgti su Artimųjų ir Vidurinių Rytų šalims“.

Jungtinių Amerikos Valstijų dalyvavimas Ankaros sesijoje turi ir kitą tikslą — suvienyti po vienu stogu NATO, Bagdado pakto ir SEATO (karinė sąjunga pietryčių Azijoje) agresyvius karinius blokus. Toks suvienijimas reikštų, kad šalys — Bagdado pakto ir SEATO dalyvės taptų svarbiausio agresyvaus bloko — NATO priedėliu.

TASS-o pareiškime nurodomas tas didžiulis pavojus, kuris grės Artimųjų ir Vidurinių Rytų šalims, jeigu šie amerikiečių planai bus įgyvendinti, ir pabrėžiama, kad Artimieji ir Viduriniai Rytai turi ir gali tapti laikos zona, kurioje nėra ir negali būti branduolinio bei raketinio ginklo.

V. Charkovas